

Vládní návrh

kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Albánskou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Albánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 8. října 2010 v Praze

Návrh usnesení Senátu Parlamentu ČR

Senát Parlamentu České republiky s o u h l a s í s ratifikací Protokolu mezi Českou republikou a Albánskou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Albánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaného dne 8. října 2010 v Praze.

P ř e d k l á d a c í z p r á v a
pro Parlament ČR

Dne 8. října 2010 byl v Praze podepsán Protokol mezi Českou republikou a Albánskou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Albánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 27. června 1994 v Praze. Za českou stranu Protokol podepsal náměstek ministra financí ČR pan Ladislav Minčíč, za albánskou stranu pan Enno Bozdo, náměstek ministra hospodářství, obchodu a energetiky Albánské republiky. Vláda České republiky vyslovila souhlas se sjednáním Protokolu usnesením č. 25 ze dne 4. ledna 2010.

I.

Na základě článku 351 Smlouvy o fungování Evropské unie (ex-čl. článek 307 Smlouvy o založení ES) je Česká republika povinna uvést všechny své mezinárodně právní závazky, do kterých vstoupila před svým členstvím v EU, do souladu s komunitárním právem. S ohledem na tento závazek konzultovala Česká republika s Evropskou komisí, v rámci přípravy svého vstupu do Evropské unie, otázku kompatibility dohod o ochraně investic se třetími státy s komunitárním právem, přičemž tyto konzultace pokračovaly i po vstupu České republiky do Evropské unie.

Při konzultacích označila Evropská komise za nekompatibilní ty dohody o ochraně investic, které neumožňují v souladu s články 57, 59 a 60 Smlouvy o založení ES (SES) aplikovat rozhodnutí Rady EU a přijmout ochranná opatření omezující volný pohyb kapitálu do a ze třetích zemí, pokud hrozí vážné obtíže při fungování hospodářské a měnové unie. Kromě toho nejsou v souladu s komunitárním právem také ty dohody o ochraně investic, které neumožňují přijmout na základě článků 60 a 301 SES opatření na ochranu základních bezpečnostních zájmů, mezi které patří rovněž zájmy vyplývající z členství smluvní strany v celní, hospodářské nebo měnové unii; v případě ČR se jedná o zájmy Evropské unie. Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost jsou závazky v oblasti pohybu kapitálu upraveny v člancích 64, 66 a 75 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU); ochrana základních bezpečnostních zájmů v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky v článku 215 SFEU.

Dohody o ochraně investic uzavřené Českou republikou dále obsahují v zásadě příliš široký závazek poskytovat investorům druhé smluvní strany národní zacházení a doložku nejvyšších výhod, aniž by byl tento závazek doprovázen výjimkami ze zvýhodněného zacházení, které se poskytuje v rámci zemí EU nebo zacházení, které ES poskytuje třetím zemím na základě mezinárodních smluv. Evropská komise v této souvislosti při konzultacích potvrdila nový text tzv. REIO klauzule, která zahrnuje shora uvedené výhody a jež by měla nahradit dosavadní, příliš úzká ustanovení o výjimkách z národního zacházení a doložky nejvyšších výhod.

Výsledkem výše uvedených bilaterálních konzultací s Evropskou komisí je návrh několika harmonizačních klauzulí, které by měly být doplněny do dohod o ochraně investic uzavřených s nečlenskými státy EU s cílem dosáhnout jejich slučitelnosti s komunitárním právem. V této

souvislosti byly v roce 2005 zaslány dotčeným státům nóty s návrhy na úpravu příslušných dohod o ochraně investic.

Pokud by Česká republika nedodržela závazek vyplývající z článku 351 SFEU a neuvedla svoje mezinárodně právní závazky do souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie, vystavila by se hrozbě tzv. infringement procedure - řízení pro porušení závazků z komunitárního práva podle článku 258 SFEU. Nevyhoví-li členský stát povinnostem vyplývajícím ze Smlouvy o fungování Evropské unie, může Evropská komise předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie, který je oprávněn dotčenému státu, pokud by nesplnil rozhodnutí soudu dobrovolně, uložit pokutu nabíhající za každý den a to až do dne, kdy dojde k odstranění vytýkaného nedostatku.

II.

V roce 2005 zaslala Česká republika prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí Albánii nótu, která obsahovala žádost o renegociaci Dohody mezi Českou republikou a Albánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic. Jednání o renegociaci Dohody probíhala výlučně korespondenční cestou a byla ukončena po výměně stanovisek v roce 2009, kdy albánská strana změny navrhované Českou republikou akceptovala.

Předložený Protokol obsahuje, v souladu s harmonizačními klauzulemi odsouhlasenými Evropskou komisí, následující změny Dohody mezi Českou republikou a Albánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic:

1) Článek 3 - Národní zacházení a doložka nejvyšších výhod

Dohody o ochraně a podpoře investic musí obsahovat dostatečně širokou výjimku ze závazku národního zacházení a doložky nejvyšších výhod, tzv. REIO klauzuli, na jejímž základě Česká republika nebude povinna poskytovat investicím a investorům druhé smluvní strany, v tomto případě Albánii, výhodnější zacházení, které na základě svého členství v Evropské unii poskytuje subjektům pocházejícím z ostatních členských států EU a dále subjektům ze třetích zemí, kterým je výhodnější zacházení poskytováno na základě mezinárodních smluv uzavřených EU se třetími státy.

Obě smluvní strany se proto dohodly vypustit odstavec 3 článku 3 Dohody a nahradit jej novými odstavci 3 až 5:

„3. Ustanovení o národním zacházení a doložce nejvyšších výhod podle tohoto článku se nebude vztahovat na výhody, které poskytuje smluvní strana na základě svých závazků jako člena celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu.

4. Smluvní strana je srozuměna s tím, že závazky druhé smluvní strany jako člena celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu zahrnují závazky vyplývající z mezinárodní smlouvy nebo vzájemné smlouvy týkající se této celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu.

5. Ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany nebo jejich investicím či výnosům takové výhody,

upřednostnění nebo výsady, které může první smluvní strana poskytovat na základě mezinárodní smlouvy týkající se zcela nebo převážně zdanění.“

2) Článek 6 – Převody

Česká republika navrhla upravit článek 6 Dohody způsobem, který by České republice umožnil provádět, v souladu s články 64, 66 a 75 SFEU (ex-čl. 57.2, 59 a 60 Smlouvy o založení Evropského společenství), opatření přijatá Radou EU a omezit volný převod kapitálu ve vztahu k investorům druhé smluvní strany, aniž by však zároveň ČR porušovala závazky vyplývající z dohody o ochraně investic.

Na úvod první věty odstavce 1 článku 6 Dohody se proto vkládá následující harmonizační klauzule:

„Aniž jsou dotčena opatření přijatá Evropským společenstvím,“

3) Článek 11 – Základní bezpečnostní zájmy

Požadavek na včlenění článku o základních bezpečnostních zájmech vychází z článku 75 SFEU, který umožňuje státům EU v případech předvídaných v článku 215 SFEU a postupem zde uvedeným učinit nezbytná naléhavá opatření vůči příslušným třetím zemím. Jedná se o postup Společenství, pokud je předpokládán ve společných postojích nebo společných akcích přijatých podle Smlouvy o Evropské unii o společné zahraniční a bezpečnostní politice, který směřuje k pozastavení, omezení nebo úplnému přerušování hospodářských vztahů se třetími zeměmi. Dle článku 75 SFEU může Rada také přijmout opatření týkající se pohybu kapitálu a plateb. Česká republika je sice z mezinárodně právního hlediska oprávněna přijímat opatření na ochranu své bezpečnosti, veřejného pořádku a mezinárodního míru, bezpečnostní zájmy však v případě České republiky musí zahrnovat rovněž zájmy, které vyplývají z jejího členství v Evropské unii. Do dohod o ochraně investic je proto nezbytné vložit nové ustanovení na jehož základě bude moci ČR přijímat opatření na ochranu svých bezpečnostních zájmů, které zahrnují rovněž zájmy plynoucí z členství ČR v EU, přičemž tímto jednáním nebude ČR porušovat závazky vyplývající z dohod o ochraně investic.

S ohledem na výše uvedené navrhla Česká republika za článek 10 („Použití jiných předpisů a zvláštní závazky“) vložit nový článek 11 „Základní bezpečnostní zájmy“:

„1. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že je bráněno kterékoli ze smluvních stran přijmout kroky, které považuje za nezbytné na ochranu svých základních bezpečnostních zájmů,

(1) týkající se trestných činů;

(2) týkající se obchodu se zbraněmi, střelivem a vojenskými prostředky a transakcím s jiným zbožím, materiálem, službami a technologiemi, které byly provedeny s cílem zásobovat vojenské nebo jiné bezpečnostní síly;

(3) učiněné v době války nebo v době mimořádných událostí v mezinárodních vztazích, nebo

- (4) vztahující se k provádění národní politiky nebo mezinárodních dohod týkajících se zákazu rozšiřování atomových zbraní nebo jiných atomových výbušných zařízení nebo*
- (5) v souladu se svými závazky podle Charty OSN kroky k zachování mezinárodního míru a bezpečnosti.*

2. Základní bezpečnostní zájmy smluvní strany mohou zahrnovat zájmy vyplývající z jejího členství v celní, hospodářské nebo měnové unii, volném trhu nebo zóně volného obchodu.“

Následující články Dohody jsou přečíslovány.

Protokol byl sjednán v jazyce českém, albánském a anglickém, přičemž všechna znění jsou stejně autentická. V případě rozporu ve výkladu je rozhodující anglické znění. Protokol vstoupí v platnost třicátým dnem od data, kdy smluvní strana obdržela pozdější z notifikací informující o splnění vnitrostátních požadavků nezbytných pro vstup Protokolu v platnost.

III.

Předložený návrh na ratifikaci Protokolu o změně Dohody mezi Českou republikou a Albánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva.

Protokol náleží, stejně jako původní Dohoda, do kategorie prezidentských smluv. V souladu s článkem 49 Ústavy České republiky se Protokol po svém podpisu předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu a poté podle článku 63 Ústavy k ratifikaci prezidentu České republiky.

Uzavření a provádění Protokolu nebude mít dopad na státní rozpočet.

V Praze dne 1. listopadu 2010

Předseda vlády

**PROTOKOL
MEZI ČESKOU REPUBLIKOU A ALBÁNSKOU REPUBLIKOU
O ZMĚNĚ DOHODY MEZI
ČESKOU REPUBLIKOU A ALBÁNSKOU REPUBLIKOU
O PODOŘE A VZÁJEMNÉ OCHRANĚ INVESTIC, PODEPSANÉ
DNE 27. ČERVNA 1994 V PRAZE**

Česká republika a Albánská republika (dále jen „smluvní strany“) se dohodly na změně Dohody mezi Českou republikou a Albánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 27. června 1994 v Praze (dále jen “Dohoda“) takto:

ČLÁNEK 1

V článku 3 původní Dohody je odstavec 3 vypuštěn a nahrazuje se odstavci 3 až 5, které zní:

„3. Ustanovení o národním zacházení a doložce nejvyšších výhod podle tohoto článku se nebude vztahovat na výhody, které poskytuje smluvní strana na základě svých závazků jako člena celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu.

4. Smluvní strana je srozuměna s tím, že závazky druhé smluvní strany jako člena celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu zahrnují závazky vyplývající z mezinárodní smlouvy nebo vzájemné smlouvy týkající se této celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu.

5. Ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany nebo jejich investicím či výnosům takové výhody, upřednostnění nebo výsady, které může první smluvní strana poskytovat na základě mezinárodní smlouvy týkající se zcela nebo převážně zdanění.“

ČLÁNEK 2

V článku 6 původní Dohody se na úvod první věty odstavce 1 vkládá následující text:

„Aniž jsou dotčena opatření přijatá Evropským společenstvím,“.

ČLÁNEK 3

Do původní Dohody se vkládá za článek 10 nový článek 11 následujícího znění:

„Základní bezpečnostní zájmy

„1. Žádné ustanovené této dohody nelze vykládat tak, že je bráněno kterékoli ze smluvních stran přijmout kroky, které považuje za nezbytné na ochranu svých základních bezpečnostních zájmů,

/a/ týkající se trestných činů;

/b/ týkající se obchodu se zbraněmi, střelivem a vojenskými prostředky a transakcím s jiným zbožím, materiálem, službami a technologiemi, které byly provedeny s cílem zásobovat vojenské nebo jiné bezpečnostní síly;

/c/ učiněné v době války nebo v době mimořádných událostí v mezinárodních vztazích, nebo

/d/ vztahující se k provádění národní politiky nebo mezinárodních dohod týkajících se zákazu rozšiřování atomových zbraní nebo jiných atomových výbušných zařízení nebo

/e/ v souladu se svými závazky podle Charty OSN k zachování mezinárodního míru a bezpečnosti.

2. Základní bezpečnostní zájmy smluvní strany mohou zahrnovat zájmy vyplývající z jejího členství v celní, hospodářské nebo měnové unii, volném trhu nebo zóně volného obchodu.“

Následující články Dohody jsou přečíslovány.

ČLÁNEK 4

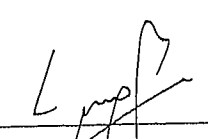
Protokol vstoupí v platnost třicátý den po pozdější notifikaci, kterou si smluvní strany oznámily, že vnitřní postupy pro vstup Dohody v platnost byly ukončeny. Protokol zůstane v platnosti po dobu platnosti Dohody.

Dáno v Praze dne*8. října*..... 2010 ve dvou původních vyhotoveních, v jazyce českém, albánském a anglickém, přičemž všechny texty jsou stejně autentické. V případě rozporu ve výkladu je rozhodující anglické znění.

ZA
ČESKOU REPUBLIKU

ZA
ALBÁNSKOU REPUBLIKU

D o h o d a

mezi

Českou republikou a Albánskou republikou
o podpoře a vzájemné ochraně investic

Česká republika a Albánská republika (dále jen "smluvní strany"),

vedeny přáním zintenzívnit hospodářskou spolupráci k vzájemnému prospěchu obou států,

hodlajíce vytvořit a udržovat příznivé podmínky pro investice investorů jednoho státu na území druhého státu a

vědomy si, že podpora a vzájemná ochrana investic v souladu s touto Dohodou podněcuje podnikatelskou iniciativu v této oblasti,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

Definice

Pro účely této Dohody:

1. Pojem "investice" označuje každou majetkovou hodnotu investovanou v souladu s hospodářskými aktivitami investorem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany v souladu s právním řádem druhé smluvní strany a zahrnuje zejména, nikoli však výlučně:

- a) movitý a nemovitý majetek, jakož i jakákoli jiná majetková práva, jako jsou hypotéky, zástavy, záruky a podobná práva;
- b) akcie, obligace a nezajištěné závazky společností nebo jakékoli jiné formy účasti na společnostech;
- c) peněžní pohledávky nebo nároky na jakoukoli činnost mající hospodářskou hodnotu související s investicí;
- d) práva z oblasti duševního vlastnictví včetně autorských práv, práva z ochrany známek, patentů, průmyslových vzorů, technických postupů, know-how, obchodních tajemství, obchodních jmen a goodwill, spojených s investicí;
- e) jakákoli práva vyplývající ze zákona nebo ze smluvního ujednání, licence nebo povolení vydané podle zákona, včetně koncesí k průzkumu, těžbě, kultivaci nebo využití přírodních zdrojů.

Jakákoliv změna formy, ve které jsou hodnoty investovány, nemá vliv na jejich postavení jako investice.

2. Pojem "investor" znamená jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu, která investuje na území druhé smluvní strany.

- a) Pojem "fyzická osoba" znamená jakoukoli fyzickou osobu mající státní občanství některé ze smluvních stran v souladu s jejím právním řádem.
- b) Pojem "právnická osoba" znamená s ohledem na obě smluvní strany jakoukoli společnost zaregistrovanou nebo zřízenou v souladu s jejím právním řádem a uznanou podle jejího práva za právnickou osobu, která má trvalé sídlo na území některé ze smluvních stran.

3. Pojem "výnosy" znamená částky plynoucí z investice a zahrnuje zejména, nikoli však výlučně, zisky, úroky, přírůstky kapitálu, podíly, dividendy, licenční nebo jiné poplatky.

4. Pojem "území" znamená:

- a) s ohledem na Albánskou republiku znamená území, teritoriální vody a podmořské území Albánské republiky stejně jako kontinentální šelfy, nad kterými Albánská republika v souladu s mezinárodním právem vykonává svá suverénní práva a jurisdikci,
- b) s ohledem na Českou republiku znamená území České republiky, nad kterým Česká republika vykonává v souladu s mezinárodním právem svá suverénní práva a jurisdikci.

Článek 2

Podpora a ochrana investic

1. Každá smluvní strana bude podporovat a vytvářet příznivé podmínky pro investory druhé smluvní strany, aby investovali na jejím území a bude takové investice připouštět a to v souladu se svým právním řádem.

2. Investice investorů kterékoli smluvní strany budou mít vždy zajištěno řádné a spravedlivé zacházení a budou požívat plné ochrany a bezpečnosti na území druhé smluvní strany.

Článek 3

Národní zacházení a doložka nejvyšších výhod

1. Každá smluvní strana poskytne na svém území investicím a výnosům investorů druhé smluvní strany zacházení, které je řádné a spravedlivé a není méně příznivé než jaké poskytuje investicím nebo výnosům svých vlastních investorů nebo investicím nebo výnosům investorů jakéhokoli třetího státu, je-li výhodnější.

2. Každá smluvní strana poskytne na svém území investorům druhé smluvní strany, pokud jde o řízení, udržování, užívání, využití nebo dispozici s jejich investicí, zacházení, které je řádné a spravedlivé a ne méně příznivé, než jaké poskytuje svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoliv třetího státu, je-li výhodnější.

3. Ustanovení odstavce 1 a 2 tohoto článku nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu vztahovat na investory druhé smluvní strany výhodu takového zacházení, preference nebo výsady, které může jedna smluvní strana poskytovat podle:

- a) celní unie nebo zóny volného obchodu nebo měnové unie nebo podobných mezinárodních dohod, vedoucích k takovým uniím nebo institucím, nebo jiným formám regionální spolupráce, jejichž členem smluvní strana je nebo se může stát;
- b) mezinárodní dohody nebo ujednání týkajících se zcela nebo převážně zdanění.

Článek 4

Náhrada za škodu

1. Jestliže investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany utrpí škody následkem války, ozbrojeného konfliktu, výjimečného stavu, nepokojů, povstání, vzpoury nebo jiných podobných událostí na území druhé smluvní strany, poskytne jim tato smluvní strana zacházení, pokud jde o restituci, náhradu škody, vyrovnání nebo jiné vypořádání, ne méně příznivé, než jaké poskytne tato smluvní strana svým vlastním investorům nebo investorům třetího státu.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku, investorům jedné smluvní strany, kteří při událostech uvedených v předcházejícím odstavci utrpěli škody na území druhé smluvní strany spočívající v :

- a) zabavení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany,
- b) zničení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany, které nebylo způsobeno bojovými akcemi nebo nebylo vyvoláno nezbytností situace,

bude poskytnuta spravedlivá a přiměřená náhrada za škody utrpěné během zabírání nebo v důsledku zničení majetku. Výsledné platby budou bez prodlení volně převoditelné ve volně směnitelné měně.

Článek 5

Vyvlastnění

1. Investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany nebudou znárodněny, vyvlastněny nebo podrobeny opatřením majícím podobný účinek jako znárodnění nebo vyvlastnění (dále jen "vyvlastnění") na území druhé smluvní strany s výjimkou veřejného zájmu. Vyvlastnění bude provedeno v souladu se zákonem, na nediskriminačním základě a bude doprovázeno opatřeními k zaplacení okamžité, přiměřené a účinné náhrady. Taková náhrada se bude rovnat tržní hodnotě vyvlastněné investice bezprostředně před vyvlastněním nebo než se zamýšlené vyvlastnění stalo veřejně známým, bude zahrnovat úroky od data vyvlastnění, bude uskutečněna bez prodlení, bude okamžitě realizovatelná a volně převoditelná ve volně směnitelné měně.

2. Dotčený investor má právo požádat o neodkladné přezkoumání svého případu a o ohodnocení své investice soudním nebo jiným nezávislým orgánem smluvní strany v souladu s principy obsaženými v tomto článku.

3. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se vztahuje i na případy, kdy smluvní strana vyvlastní aktiva společnosti, která byla zaregistrována nebo zřízena v souladu s platným právním řádem v jakékoli části jejího vlastního území a má trvalé sídlo na území některé ze smluvních stran a v níž investoři druhé smluvní strany vlastní podíly.

Článek 6

Převody

1. Smluvní strany zajistí převod plateb spojených s investicemi nebo výnosy. Převody budou provedeny ve volně směnitelné měně bez omezení a zbytečných prodlení. Takové převody zahrnují zejména, nikoliv však výlučně:

- a) kapitál a dodatečné částky k udržení nebo zvětšení investice;
- b) zisky, úroky, dividendy a jiné běžné příjmy;
- c) částky na splacení půjček;
- d) licenční nebo jiné poplatky;

e) výnosy z prodeje nebo likvidace investice;

f) příjmy fyzických osob v souladu s právními předpisy smluvní strany, kde je investice provedena.

2. Pro účely této Dohody budou jako přepočítací kursy použity oficiální kursy pro běžné transakce platné k datu převodu, pokud nebude dohodnuto jinak.

Článek 7

Postoupení práv

1. Jestliže jedna smluvní strana nebo jí zmocněná agentura provede platbu svému vlastnímu investorovi z důvodu záruky, kterou poskytla ve vztahu k investici na území druhé smluvní strany, uzná druhá smluvní strana:

a) postoupení každého práva nebo nároku investora na smluvní stranu nebo jí zmocněnou agenturu, ať k postoupení došlo podle zákona nebo na základě právního jednání v této zemi, jakož i,

b) že smluvní strana nebo jí zmocněná agentura je z titulu postoupení práv oprávněna uplatňovat práva a vznášet nároky tohoto investora a převzít závazky vztahující se k investici.

2. Postoupená práva nebo nároky nepřekročí míru původních práv nebo nároků investora.

Článek 8

Řešení sporů z investic mezi smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany

1. Jakýkoli spor, který může vzniknout mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou v souvislosti s investicí na území této druhé smluvní strany, bude předmětem jednání mezi stranami ve sporu.

2. Jestliže spor mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou nebude takto urovnán v době šesti měsíců, je investor oprávněn předložit spor buď:

- a) Mezinárodnímu středisku pro řešení sporů z investic (ICSID) s přihlédnutím k použitelným ustanovením Úmluvy o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států, otevřené k podpisu ve Washingtonu D.C. 18. března 1965 v. případě, že obě smluvní strany jsou stranami této Úmluvy; nebo
- b) rozhodci nebo mezinárodnímu rozhodčímu soudu zřízenému ad hoc, ustanovenému podle rozhodčích pravidel Komise Organizace spojených národů pro mezinárodní právo obchodní (UNCITRAL). Strany ve sporu se mohou písemně dohodnout na změnách těchto pravidel. Rozhodčí nález bude konečný a závazný pro obě strany ve sporu.

Článek 9

Řešení sporů mezi smluvními stranami

1. Spory mezi smluvními stranami týkající se výkladu nebo použití této Dohody mohou být, pokud to bude možné, vyřešeny konzultacemi nebo jednáními.

2. Pokud spor nemůže být takto vyřešen ve lhůtě šesti měsíců, bude na žádost jedné ze smluvních stran předložen rozhodčímu soudu v souladu s ustanoveními tohoto článku.

3. Rozhodčí soud bude ustanoven pro každý jednotlivý případ následujícím způsobem. Každá smluvní strana určí jednoho rozhodce ve lhůtě do dvou měsíců od obdržení žádosti o rozhodčí řízení. Tito dva rozhodci pak vyberou občana třetího státu, který bude se souhlasem obou smluvních stran jmenován předsedou soudu (dále jen "předseda"). Předseda bude jmenován do tří měsíců ode dne jmenování obou rozhodců.

4. Pokud v některé ze lhůt uvedených v odstavci 3 tohoto článku nebylo provedeno nezbytné jmenování, může být požádán předseda Mezinárodního soudního dvora, aby provedl jmenování. Je-li předseda občanem některé smluvní strany nebo z jiného důvodu nemůže vykonat toto pověření, bude o jmenování požádán místopředseda. Je-li také místopředseda občanem některé smluvní strany nebo nemůže vykonat toto pověření, bude o provedení nezbytného jmenování požádán nejstarší člen Mezinárodního soudního dvora, který není občanem žádné smluvní strany.

5. Rozhodčí soud přijímá svá rozhodnutí většinou hlasů. Takové rozhodnutí je závazné. Každá smluvní strana uhradí pouze náklady svého rozhodce a své účasti v rozhodčím řízení; náklady předsedy

a ostatní náklady budou hrazeny smluvními stranami rovným dílem. Rozhodčí soud určí vlastní jednací pravidla.

Článek 10

Použití jiných předpisů a zvláštní závazky

1. V případě, že je některá záležitost řešena současně touto Dohodou a jinou mezinárodní dohodou, jejíž stranami jsou obě smluvní strany, nic v této Dohodě nebrání, aby jakákoli smluvní strana nebo jakýkoli z jejích investorů, který vlastní investice na území druhé smluvní strany, využil jakýchkoli předpisů, které jsou pro ně příznivější.

2. Jestliže zacházení poskytnuté jednou smluvní stranou investorům druhé smluvní strany v souladu s jejím právním řádem nebo jinými zvláštními smluvními ustanoveními je příznivější, než které je poskytováno touto Dohodou, bude využito toto příznivější zacházení.

Článek 11

Použitelnost této Dohody

Ustanovení této Dohody se použijí na investice uskutečněné investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany po 1.lednu 1992.

Článek 12

Konzultace

Zástupci smluvních stran budou, kdykoli to bude nutné, konzultovat jakékoli záležitosti týkající se naplňování této Dohody. Takovéto konzultace se uskuteční na základě návrhu jedné ze smluvních stran na místě a v termínu dohodnutém diplomatickou cestou.

Článek 13

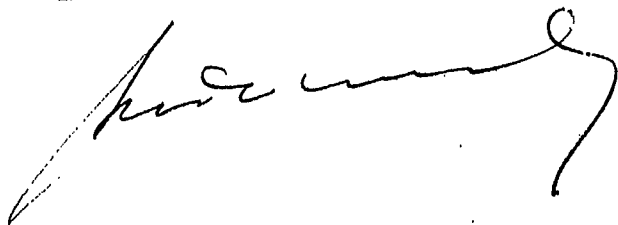
Vstup v platnost, trvání a ukončení

1. Každá smluvní strana oznámí druhé smluvní straně diplomatickou cestou splnění ústavních požadavků pro vstup této Dohody v platnost. Tato Dohoda vstoupí v platnost dnem druhé notifikace.
2. Tato Dohoda zůstane v platnosti po dobu 10 let a její platnost bude pokračovat, pokud jeden rok před uplynutím počátečního nebo jakéhokoli následujícího období jedna smluvní strana písemně neoznámí druhé smluvní straně svůj úmysl ukončit platnost Dohody.
3. Pro investice uskutečněné před ukončením platnosti této Dohody zůstanou ustanovení této Dohody účinná po dobu 10 let od data ukončení platnosti.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně zmocnění, podepsali tuto Dohodu.

Dáno v Praze dne 27. června 1994 ve dvojím vyhotovení v jazyce českém, albánském a anglickém. V případě jakékoli rozdílnosti ve výkladu je rozhodující anglické znění.

Za Českou republiku

Za Albánskou republiku

